

IN MEMORIAM

Bosiljka Perić-Kempf

(Zagreb, 25. travnja 1945. – Zagreb, 28. prosinca 2022)

Nepunih godinu dana nakon smrti supruga akademika Davorina Kempfa (1947-2022), skladatelja, glazbenog pedagoga i erudita, koji je usto u Berlinu doktorirao obranivši rad o simetriji u glazbi, a s kojim je živjela u bračnoj, emocionalnoj i intelektualnoj sinergiji, u Zagrebu 28. prosinca 2022. u 78. godini života preminula je muzikologinja i glazbena publicistkinja, eruditkinja i ljubiteljica filmske umjetnosti Bosiljka Perić-Kempf.

U svojem rodnom gradu Zagrebu završila je opće i glazbeno osnovno i srednjoškolsko obrazovanje, a 1967. godine u klasi legendarnog profesora Svetislava Stančića (1895-1970) i studij klavira te potom 1974. studij na Historijskom odjelu Muzičke akademije. Na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu apsolvirala je francuski jezik i književnost. Kao stipendistica Goethe-Instituta usavršavala je svoje znanje njemačkoga jezika u Berlinu (1988) i Bad Godesbergu (1995).

Profesionalni put Bosiljka Perić-Kempf započela je na Radiju Zagreb (danas Hrvatski radio), gdje je od 1977. do 1996. bila urednica u redakciji za ozbiljnu glazbu, a nastavila kao *freelancer* u novinarskoj profesiji. Na taj izbor izravno je utjecao otkaz koji je dobila na Hrvatskom radiju uz obrazloženje da ne dolazi redovito na posao. Tomu je, međutim, prethodila glazbena tribina što ju je pod intrigantnim naslovom *Kome smeta klasična glazba na Hrvatskom radiju?* organizirala upravo Bosiljka Perić-Kempf, a na kojoj se usudila javno kritizirati status umjetničke glazbe na radijskim valovima. Odvažna i nepokolebljiva, kakva je bila, pokrenula je radni spor koji je i dobila, ali se nakon toga više nije željela vratiti na Hrvatski radio.

Svoje tekstove širokog spektra, od glazbene kritike do intervjua i eseja, objavljivala je u brojnim hrvatskim i slovenskim dnevnim listovima, zbornicima te glazbenim i kulturološkim časopisima (*Vjesnik, Delo, Novi list, Muzička kultura, Od-do, Muska, Oko, Tjednik, Vijenac, Razgledi*, mariborska *Večer, Hrvatska revija*). Usto je djelovala kao neovisna glazbena producentica te suradnica Hrvatskoga leksikografskog zavoda Miroslav Krleža (*Hrvatska enciklopedija, Hrvatski biografski leksikon*), Koncertne dvorane Vatroslav Lisinski, Televizije Zagreb (danas Hrvatska radiotelevizija) i Jugotona (danas Croatia Records).

Bila je ponajprije vrsna glazbena kritičarka glazbenih događanja u Hrvatskoj i inozemstvu (u Sloveniji, Njemačkoj, Mađarskoj, Italiji, Poljskoj, Francuskoj, Austriji, Bosni i Hercegovini i Belgiji) te autorica brojnih polemičkih, problemskih članaka. Progovarala je o koncertnim događanjima, opernim predstavama, gostovanjima, skladateljima i izvođačima, glazbenim djelima, praizdvedbama, premijerama, natjecanjima, publici, recepciji djela i izvedbe, ukusu, kriterijima, diskografiji, medijima, objavljenim knjigama, izložbama, koncertnoj politici, glazbenom menadžmentu, kulturnoj politici te sprezi politike i kulture, napose glazbene. Dakle, riječ je o širokoj lepezi tema kojima se bavila u svojim glazbenim kritikama i člancima te brojnim intervjuima što ih je vodila s hrvatskim i inozemnim umjetnicima i kulturnim menadžerima. Pritom je bila beskompromisna, gdjekad provokativna, snažne osobnosti, nepokolebljivog stava i visoko postavljenih kriterija vrednovanja te, što nije manje važno za kritičara, bogatog i britkog jezičnog izričaja. Iz zamalo nepreglednog mnoštva tekstova što ih je objavila već do prvog desetljeća 2000-tih, Bosiljka Perić-Kempff izvršila je izbor kritika i intervjua te ih objavila u dvjema knjigama: *Lice i naličje* (2005) i *Susreti i razgovori s podnaslovom Primjeri dobre kulturne prakse* (2009). Njezin publicistički rad u najširem smislu krasi sposobnost »rendgenskog« snimanja glazbene situacije, dakle dopiranje i do onih slojeva koji, dakako, nisu, kako bi se danas reklo, transparentni.

Svoju je pozornost usredotočila i na hrvatske glazbenike koje je držala nepravedno marginaliziranima te je o nekima znalački napisala zapažene monografije. Prvu je posvetila pijanistici Zvezdana Bašić (*Zvezdana Bašić*, 2004), a u Predgovoru je opisala svoju metodologiju: »Napisavši jednom svoj životopis u svega nekoliko redaka, Sergej Jesenjin zaključio je: 'A što se tiče ostalih biografskih podataka, oni su u mojim pjesmama'. To zapravo vrijedi za svakog čovjeka – njegova biografija zapisana je u onome što je ostvario, u tragu koji bilježi njegovo postojanje. Oblikujući monografiju pijanistice i glasovirske pedagoginje Zvezdane Bašić u skladu s takvim shvaćanjem, događaje sam njezina životnog puta zabilježila tek kao slijed onih okolnosti i poticaja koji su bili presudni za formiranje njezine umjetničke ličnosti. Pretežiti dio monografije posvećen je rezultatima njezina rada, kako na pijanističkom, tako i na pedagoškom planu.« Temeljeći se na tom načelu, slijedile su monografije o fagotistu Rudolfu Klepaču na hrvatskom i njemačkom jeziku (*Rudolf Klepač: monografija/Monographie*, 2013) i skladatelju Ivi Malecu (*U potrazi za Ivom*

Malecom, 2017). Kao velika poštovateljica filmskog i publicističkog opusa Zvonimira Berkovića priredila je knjigu njegovih tekstova o glazbi (*Zvonimir Berković – O glazbi*, 2014).

Hrvatska glazbena kultura bila je također tema predavanja, glazbenih tribina i muzikoloških skupova što ih je Bosiljka Perić-Kempf organizirala i na kojima je sudjelovala počevši od 1996. već spomenutom tribinom te nastavivši taj vid svojega javnog djelovanja u Hrvatskoj, Sloveniji i Bosni i Hercegovini. U tom se nizu ističu muzikološki skupovi održani u okviru Požeških glazbenih večeri i relevantni zbornici radova kojima je bila urednica (2000. i 2004), a potom predavanja u sklopu programa međunarodnih festivala Maribor festival i Muzika na žici u Sarajevu, u kojima je ponajprije propitivala položaj kulture i kulturnih politika u globaliziranom društvu osvrćući se poglavito na situaciju u Hrvatskoj. Vođena nezadrživim intelektualnim zovom učinila je i iskorak iz za nju uobičajenih tema te se nije libila odvažno upustiti u preispitivanje značenja i utjecaja sekta i kultova u suvremenom društvu. O tom je pitanju inicirala i organizirala međunarodni skup u Rijeci 2008. godine.

Odlaskom Bosiljke Perić-Kempf s hrvatske kulturne i društvene scene hrvatski kulturološki prostor izgubio je muzikologinju obdarenu snažnim novinarskim nervom i intelektualnim nabojem, pronicljivu, oštru kritičku komentatoricu glazbe i glazbenih događanja u društvenoj realnosti, autoricu knjiga, eseja i članaka neupitnog kredibiliteta te jednu od središnjih osoba hrvatskoga glazbenog i kulturnog života uopće.

Sanja MAJER-BOBETKO

Zagreb